

predstava prije nego što ansamblu dođu u Osijek, već sve prepušta agencijama koje vrlo često nesavjesno i neodgovorno (poput Koncertne direkcije Zagreb) priređuju svakakva neugodna iznenađenja. Ove godine nije bilo toliko potrebnih biltena, a u programu je prevladavao balet, a ne opera. Iz Zagreba su došla čak četiri ansambla, dok iz drugih republika nije bilo nikoga. Poznato je da se recimo Mariborska opera uvijek odazivala pozivima na Annale i izvodila komorna operna djela izuzetnih glazbenih vrijednosti. Informiran sam da su Mariborčani i ove godine htjeli doći, ali da Osječani nisu ni odgovorili. I kritičari su ove godine bili vrlo neugodno tretirani. Pozivi redakcijama ili nisu bili poslani ili su dostavljeni onim kritičarima koji pišu samo pozitivno! To se upravi Annala osvetilo, jer je došlo vrlo malo kritičara koji su bili u stanju o Annalu kompetentno pisati. Dogodio se i apsurd da su pojedini kritičari, iako prvi puta na Annalu, stavljeni u rang gostiju, dok drugi, koji Annale prate već godinama, nisu dobili ni pozive. Okrugli stolovi su bili dezorganizirani. Moram reći da niti jedan nije uspio, a da su voditelji okruglih stolova pozivani doslovno u posljednji trenutak. Glavni urednik lista »Kazalište« iz Osijeka Ljubo Stanojević na jednom je javnom razgovoru bio čak pozvan na odgovornost zato što je u »Glasu Slavonije« pisao negativno o tim skandaloznim okruglim stolovima. Na kraju Annala je jedva ostalo toliko kritičara da bi mogao biti formiran žiri kritike pod pokroviteljstvom »Glasa Slavonije«. Nema sumnje da će i u organizaciji ove smotre dosta toga trebati mijenjati, a posebno ispraviti loše međuljudske odnose koji vladaju između pojedinih organizatora Annala i štete svima nama.

Javna rasprava o Annalu u petak 4. lipnja načela je sve ove spomenute probleme, iako su pojedinci iz Hrvatskog narodnog kazališta u Osijeku nastojali grčevito braniti mnoge od svojih neodrživih stavova. Trebalo bi znati da Annale nije samo osječka stvar i da ne smije biti mogućnost za realiziranje isključivo osječkih opernih potencijala i ambicija.

Siniša Hrestak

Koncert na orguljama u bazilici Srca Isusova u Zagrebu

U okviru proslave 750. godišnjice smrti sv. Franje Asiškoga održao je 18. srpnja 1976. u crkvi oo. Isusova (Palmotičeva 33) zapaženi i vrlo uspjeli koncert *Mo. Alberto Cerroni*, orguljaš bazilike sv. Marije od Anđela (Porcijunkula) u Asizu, profesor orgulja na Papinskom institutu za crkvenu glazbu u Rimu i na Institutu »Frescobaldi« (Perugia), a predaje i na državnom konzervatoriju. Do sada je održao niz uspješnih koncerata diljem cijele Italije i u mnogim evropskim metropolama (London, Kopenhagen, Beč, Istanbul, Köln, Stockholm itd.). Sada se po prvi put predstavio našoj publici izvedbom karakterističnih orguljskih skladbi talijanskih i drugih majstora.

Prvi dio programa obuhvatio je nekoliko djela izrazito talijanskih (A. Scarlatti: XI. toccata, D. Zipoli: Partita u a-molu, B. Pasquini: Toccata i scherzo — »cuccù«, A. Vivaldi: Concert u a-molu), a drugi dio nekoliko djela ostalih evropskih skladatelja (J. S. Bach: Preludij i fuga u Es-duru, L. C. D'Aquin: VI Noel, J. Pachelbel: Dva preludija na koral »Vom Himmel da komm'ich her«, J. Nieland: Toccata u a-molu).

Znalački koristeći sve mogućnosti zvukovnog bogatstva i sjaja ovih, nedavno restauriranih i proširenih orgulja, koncertant je, profesionalno poštujući stilske karakteristike navedenih skladbi, izveo program besprijekorne i zamjerne tehničke čistoće, sjaja i stručne visine. Time je i našoj publici ostavio nedvojbeni utisak da pripada u red vrhunskih orguljaša našeg vremena.

Lj. Galetić

Splitska koncertna sezona 1975/76.

Ovogodišnja splitska koncertna sezona završena je 26. travnja 1976. nastupom *Zagrebačkih solista*. Završila je, dakle, onako, kako je i počela — koncertom jednog komornog orkestra. Sve ostale priredbe unutar tog ciklusa bile su, uglavnom, u znaku instrumentalnih solista, prvenstveno glasovirača, što je, na određeni način, rezultiralo stanovitom jednoličnošću u programsko-repertoarnom pogledu i nešto slabijim posjetom publike. Slabijem odzivu koncertnih posjetitelja vjerojatno je pridonijela i činjenica da među ovogodišnjim izvođačima nije bilo više umjetnika »zvučnijeg« imena, a što je opet posljedica skromnijih novčanih sredstava, koja su stajala na raspolaganju organizatoru — »Dalmacijakonzertu«. S druge strane, upravo taj nedostatak istaknutijih solista omogućio je veći broj nastupa mladih umjetnika (i splitskih koncertnih ansambla i izvođača), kojima je time pružena još jedna prilika za afirmaciju i stjecanje koncertne prakse.

U okviru pretplatničkog ciklusa tijekom protekle sezone na splitskom koncertnom podiju nastupili su slijedeći solisti i ansamblu, izvođači djela starijih i suvremenih, inozemnih i domaćih skladatelja:

20. listopada 1975. *Komorni orkestar Moskovske filharmonije*; 3. studenoga *Sretna Meštirović* (glasovir, Zagreb); 10. studenoga *Ratka Dimitrova* (violina) i *Ljupka Hadži-Georgijeva* (glasovir), obje iz Skoplja; 17. studenoga zagrebački *Collegium musicum*; 1. prosinca *Valentin Stefanov* (violina, Bugarska) i *Željko Marasović* (glasovir, Zagreb); 15. prosinca *Regina Smendzianka* (glasovir, Poljska); 12. siječnja 1976. *Marijan Jerbić* (violoncello, Zagreb); 19. siječnja *Marco Fumo* (glasovir, Italija); 4. veljače *Giuseppe Anedda* (mandolina, Italija); 9. veljače *Linha Singers* (CSSR); 16. veljače *Tajana Nikolajeva* (glasovir, SSSR); 1. ožujka *Ivan Borčić* (klarinet) i *Olga Račić* (glasovir), obje iz Splita; 9. ožujka *Splitski gudački kvartet*; 15. ožujka *Irena Grafenauer* i *Gita Mally* (glasovir), obje iz Ljubljane; 31. ožujka *Andrej Korsakov* (violina) i *Jolanta Mirošnikova* (glasovir), obje iz SSSR-a; 5. travnja *Dubravka Tomšič* (glasovir, Ljubljana); 12. travnja *Justus Frantz* (glasovir, SR Njemačka); 19. travnja *Josip Skunca* (violina) i *Olga Račić* (glasovir), obje iz Splita, i 26. travnja *Zagrebački solisti* sa solisticom na glasoviru *Ksenijom Kos*, također iz Zagreba.

Izvan pretplatničkog ciklusa koncerte su imali:

24. studenoga 1975. *Ljiljana Pećanac* (glasovir) i *Stanislav Koblar* (violina), obje iz Sarajeva; 10. prosinca *Jean Belliard* (lutnja, Pariz); 26. siječnja 1976. *Mirjana Vukdragović* (glasovir, Beograd) i 22. ožujka *Jasminka Čakar* (glasovir, Skoplje).

Neovisno od »Dalmacijakonzerta«, orkestar Opere splitskoga Hrvatskoga narodnog kazališta priredio je pod ravnanjem *Nikolaja Zličara* dne 23. ožujka 1976. svoj simfonijski koncert, na kojem su kao solisti nastupili sopranistica *Duška Simonović* iz Splita, trombonist *Kiril Ribarski* iz Ljubljane i trubljač *Nino Obradović* iz Dubrovnika. Također neovisno od »Dalmacijakonzerta«, i Muzička omladina Splita priredila je nekoliko glazbenih večeri u okviru svoje »Muzičke slušaonice«.

Protekla splitska koncertna sezona, općenito uzevši, iako nije u potpunosti ispunila očekivanja publike, ipak zaslužuje povoljnu ocjenu. Međutim, poznavajući raspoloženja i sklonosti koncertnih posjetitelja, organizatori bi ubuduće morali paziti, naravno, ako im to bude moguće, da izbor solista bude raznovrsniji i kvalitetniji, te da bude više koncerata komornih sastava i orkestrara. A bilo bi potrebno da se počne misliti i na gradnju nove, odnosno odgovarajuće koncertne dvorane, što, dakako, nije stvar samo organizatora »Dalmacijakonzerta«.

Ivan Bošković